

Νέα Εργημερίς, ή νεκρὰ γυνὴ ἐκείνη, ἡτις, ἐκ Σιατίστης τῆς Μακεδονίας δρμωμένη, ἐνεδύθη τὴν φουστανέλλαν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878, ὥπλοισθη καὶ ἡγωνίσθη ἐπὶ διετίαν τὸ κατ' ἀρχὰς πλητίον τοῦ ἀδελφοῦ της, φρουεύσατος δὲ τούτου, μόνη ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἐκ 15—20 ἀνδρῶν, ἀγνοούντων τὸ φύλον της, καὶ ὑποτασσομένων εἰς ἐκεῖνο τὸ δεκαπεντατετράς φυινόμενος παιδίον, ὅπερ τοῖς ἐπειδόττελο διὰ τῆς εὐρυτεχνίας, τῆς ἀνδρίας καὶ τοῦ χαρακτῆρος ἐν γένει. Ὁνομάζεται Περιστέρας Κοιάκα, ἀλλ' ὡς πολεμιστὴν ἣν γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Σπανοβαγγέλης, ἐπειδὴ δὲν εἶχε γένειον. Εἶναι οὐχὶ μεγαλόσωμος, εὐκίνηντος, ζωηρὰς, συμπαθής τὸν λόγον καὶ τὴν φυσιογνωμίαν, θαρρολέπας καί περ φέρουσα νῦν γυναικεῖαν, δεινούσι εἰς τὸ βάθισμα τὸ ἀρεμάνιον καὶ ἐλαφρόπουν τῶν κλεπτῶν. Ὡς δὲ λέγει, εἰς τὴν φωνὴν τῆς εἰχεν ἄλλον τόνον φθερόν, ὃ γνωρίζει νὺν ἐπιτηδεύτηται, δὲν ἡγεῖτο τῶν πολεμισῶν. Ἐξῆλθεν ἀρματωλὴ, ἀφοῦ κατεδιώγητο καὶ ἐφυλακίσθη ὅλη ἡ οἰκογένειά της, ποιμενογεωργικὴ, καὶ κατεζητεῖτο καὶ αὐτὴ ὑπὸ τῶν τούρκων, ἡ τοσοῦπα, ἡτις ἦτο ἐπίροβος διὰ τὸ θάρρος, δὲν οὐ ἔθοιθει τοὺς φυλακισμένους. Ὅτε μετέβησαν νὰ τὴν συλλάβουν, ἡναγκάσθη ἀγανακτήσασα καὶ ἀπειλούμενη διὰ τουφεκισμοῦ, νὰ σύρῃ τὸ πιστόλιόν της καὶ νὰ ῥίψῃ ἐκτάδην νεκρὸν ἐνα τοῦρκον. Ἐκτοτε ἡ μοιχά της δρίσθη. Ἐγίνεν ἐπαναστάτις οὐχὶ ληστής, ἀλλὰ διὰ τὸ γέρος ἀγωνιστής, ὡς λέγει. Καὶ ἡνδρογάθησε καὶ ἔβοήσε τὸ ὄνομά της. Ἡδη ἐνταῦθα τί ζητεῖ ἡ ἐκτακτος αὐτη εἰκοστέις μόλις γυνὴ; Ἡλθε νὰ λαλήσῃ πρὸς τοὺς ἰσχυρούς, νὰ παρκαλέσῃ, νὰ σώσῃ τὸν σύζυγόν της Νικόλαον Περδίκαν, μεθ' οὗ πρότινος ἐστέφθη ἐν Λαρίστῃ, ἵνα μὴ μένῃ μόνη καὶ ἐκτεμένη ὡς ἦν ἄμα κατέθετε τὰ ὅπλα. Τὸν σύζυγόν της τοῦτον, μεθ' οὗ συνέζη βίον ἡσυχον, ἀπήγαγον ἀδίκως μετὰ τῶν ἄλλων, οὓς ἐπειλαν ἐδῶ ὡς δῆθεν ἐπὶ ἐνώσει ἐνοχοποιουμένους, καὶ τοὺς ἔχουν εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Αίγινης.

Ο σύζυγος τῆς ἡρωΐδος Περιστέρας ἦτο μυλωνᾶς, δὲν ἡμέραν τινὰ προσῆλθον αὐτῷ ἔλληνες καὶ τουρκάλβανοι ἵνα ἀλέσωσι. Κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα ἔθιμα ἐπρεπεν ἔκαστος ν' ἀλέσῃ τὸ γένυνημά του κατὰ σειράν. Οἱ τουρκαλβανοὶ ἀπώθησαν τὸν γενναῖον μυλωθρὸν τύψαντες αὐτὸν, διότι δὲν ἐπροτίμησεν αὐτούς, τῶν γκυασούριδων ἀλλ' αὐτὸς ἡρπασεν ἀμέσως αὐτοὺς τὸν ἔνα κατόπιν τοῦ ἄλλου καὶ τοὺς ἐτίναξεν ἐντὸς τῆς φτερωτῆς τοῦ μύλου, καὶ οὕτω αὐτοὶ μὲν μετέβησαν εἰς τὴν αἰωνιότητα δὲν μυλωθρὸς παρήγτησε τὸν μύλον του καὶ ἐφρενερώθη ἄμα τῇ ἐνώσει τῆς Θεσσαλίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώπιον τῶν ἐλευθέρων συμπολιτῶν του. Τοῦτον τὸν ἡρώα μυλωθρὸν ἀπεράσιστεν ἡ Περιστέρα νὰ λάθῃ ὡς σύζυγον, ἀφοῦ τῇ ἦτον ἀδύνατον νὰ μεταβῇ ἐν τῇ δούλῃ Μακεδονίᾳ ἔνθα μπήσῃσεν διατριψόσης οἴκος καὶ οἱ συγγενεῖς.

Τὸν Ὄκτωβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Milwaukee τῶν Πνιμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς παρέστησαν μάρτυρες θεάματος ὅλως νέου δὲ αὐτούς καὶ ἐν γένει σπανιωτάτου. Εἰδον πίπτουσαν ἐξ οὐρανοῦ βροχὴν ἴστων ἀράχνης, ἡτις ἐφάνετο προεοχομένη ἐκ μεγάλου ὑψοῦς, καὶ ἡτις ἐνικοῦ ἦτο τόσον πυκνὴ, ὡς τε ἐκάλυπτε τὸ κυανόχρου τοῦ οὐρανοῦ. Οἱ ιστοι αὐτοὶ εἶχον μῆκος ἐνὸς ἢ πλειόνων μέτρων, ἐνιαχοῦ δὲ ἐφθασαν εἰς μῆκος καὶ μέχρις εἴκοσι μέτρων καὶ ἐφάνετο δοσον ὑψηλὰ ἡδύνατο νὰ φθάσῃ διόρθωμός. Ἡσαν ἰσχυρότατοι καὶ λευκότατοι, δὲν παρετηρήθησαν δὲ ποσῶς ἀράχναι πίπτουσαι μετὰ τῆς βροχῆς τῶν ιστῶν. Τοιούτου εἴδους βροχὴ παρετηρήθη ἡδη εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου. Ὁ White περιγράφει πολλάς, μία μάλιστα ἐξ αὐτῶν διήρκεσεν δόλοκληρον ἡμέραν καὶ εἶχε τὴν ἔδραν της εἰς τὰ ὑψηλότερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας. Ὁ Δάρθιν ἀναφέρει παρομοίων βροχὴν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὁ Ἰδιος εἶδεν ἀναπλέων τὸν Δαπλάταν, εἴκοσι μίλια μακρὰν τῆς ἀκτῆς πρώτος δ' αὐτὸς παρετηρήσεν διὰ εκαστος ιστὸς περιεῖχε μικροσκοπικὴν ἀράχνην, ἡτις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μόλις ἐφθανεν εἰς τὸ ἐδάφος ἥρχιζεν ὑφαίνοντας νέον ιστὸν καὶ ἀνελάμβανε πάλιν τὸ ἐναέριον ταξείδιόν της. Ὁ σκοπὸς τῶν μεταναστεύσεων αὐτῶν τῶν ἀστριών, όν εἶνε μεταναστεύσεις, εἶναι μυστήριον δύσκολον νὰ ἔξιγνιασθῇ. Ὥστε ἡ φυσικὴ τῆς ἀράχνης παρέχει ἀκόμη εὐρὺν στάδιον ἐρεύνης καὶ σπουδῆς.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Τὰ οαλάσσεα λουτρά.

Ἡ ἐνέργεια τῶν λουτρῶν τῆς Θαλάσσης ἐπιβοηθεῖται ὑπὸ τῆς ἐνέργειας τῶν λουτρῶν τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἥλιου. Ὁ ἄηρ δὲ μεστὸς ἀλατωδῶν μορίων, δ ἀναπνεύσενος δὲ ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμόνων ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Θαλάσσης, καὶ αἱ ἀκτῖνες τοῦ φλοιοροῦ ἥλιου αἱ δίδουσαι τόσον μέραν βραχιόνων ἔργασιου εἰς δῆλην τὴν φύσιν, ἀναζωογονοῦσι τὰς ἀδυνάτους καὶ μαραμένης κράσεις. (Dr. Donné, Hygiène des gens du monde).

οἰκειακὴ οἰκονομία.

Θέλετε νὰ διατηρήσετε τὰς κινάρχες (ἀγκινάρχες) δι' ὅλον τὸ ἔτος. Ἐκλέξατε τὰς τρυφερωτέρας, ἀφιερώσατε τὰς ἐξώρυχλα χωρίσατε αὐτὰς εἰς τέσσαρα μέρη καὶ εἴτε βυθίσκετε τὰς ἐπὶ ἓν ἢ δύο λεπτὰ ἐντὸς βράζοντος ὑάτος περιέχοντος 4 ο)ο θαλασσίου ἀλατος. Ἀφοῦ ἐξαγάγηται αὐτὰς ἐκ τοῦ ὕδατος ἀφετε αὐτὰς νὰ στραγγίσουν καλῶς καὶ εἴτε θέσατε τας εἰς τὸν ἥλιον ἐντὸς καθαροῦ κανίστρου. Ὅταν ξηρανθῶσι, τὰς ἐγκλείστε ἐντὸς κουτίων προσέχοντες ὅμως νὰ μὴ τὰς διατηρήστε εἰς μέρος ὅπου μπάρχει θρασία.